

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Manfred Seuke.

Strona pozwana: Landkreis Mittweida.

Pytania prejudycjalne

1) Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. ⁽¹⁾ państwo członkowskie może żądać od posiadacza prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, aby złożył on do władz krajowych wniosek o uznanie prawa do skorzystania z tego uprawnienia do kierowania pojazdami w kraju, jeżeli uprzednio posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy odebrano prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone?

Jeżeli odpowiedź będzie przecząca:

2) Czy art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może na swoim terytorium odmówić uznania uprawnienia do kierowania pojazdami na podstawie prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, jeżeli uprzednio posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy odebrano prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone, gdy upłynął zarządzony w związku z tym środkiem termin ponownego wydania prawa jazdy w kraju, zanim wydano prawo jazdy w innym państwie członkowskim i jeżeli na podstawie obiektywnych przesłanek (brak miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, które wydało prawo jazdy i bezskuteczny wniosek o ponowne wydanie prawa jazdy w kraju) należy wnioskować, że poprzez uzyskanie zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy miało nastąpić obejście ścisłych materialnych wymogów postępowania w sprawie ponownego wydania prawa jazdy, w szczególności badania medyczno-psychologicznego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 237, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-338/06)

(2006/C 261/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Braun i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, iż poprzez brak prawidłowej transpozycji dyrektywy Rady 77/91/EWG ⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu w celu uzyskania ich równoważności dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy, a w szczególności:

- 1) jej art. 42 w związku z art. 29 ust. 1 i 4, zezwalając na to, aby walne zgromadzenie postanowiło o emisji nowych akcji z wyłączeniem prawa pierwszeństwa ich nabycia po cenie niższej od ich rozsądnej wartości;
- 2) jej art. 29 ust. 1 przyznając prawo pierwszeństwa objęcia akcji w przypadku podwyższenia kapitału poprzez wniesienie wkładów pieniężnych nie tylko akcjonariuszom, ale także posiadaczom obligacji zamiennych na akcje;
- 3) jej art. 29 ust. 6 w związku z art. 29 ust. 1 przyznając prawo pierwszeństwa objęcia obligacji zamiennych na akcje nie tylko akcjonariuszom ale także posiadaczom obligacji zamiennych na akcje wcześniejszych emisji;
- 4) jej art. 29 ust. 6 w związku z art. 29 ust. 4 poprzez brak postanowienia, iż walne zgromadzenie akcjonariuszy może postanowić o wyłączeniu prawa pierwszeństwa objęcia obligacji zamiennych na akcje.

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, iż art. 158, 158 i 293 Real Decreto Legislativo 1564/1989, de 22 de diciembre de 1989 r. por el que se aprueba El Texto Refundido de la Ley de Sociedades Anónimas (królewski dekret ustawodawczy 1564/1989 z dnia 22 grudnia 1989 ustanawiający tekst jednolity ustawy o spółkach akcyjnych, „LSA”) dokonały nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 77/91/EWG z następujących powodów:

- 1) art. 159 ust. 1 akapit drugi LSA narusza art. 42 w związku z art. 29 ust. 1 i 4 dyrektywy 77/91/EWG zezwalając na to, aby walne zgromadzenie akcjonariuszy mogło postanowić o emisji nowych akcji z wyłączeniem prawa pierwszeństwa ich objęcia po cenie niższej niż ich wartość rynkowa;
- 2) art. 158 ust. 1 LSA narusza art. 29 ust. 1 dyrektywy 77/91/EWG przyznając prawo pierwszeństwa objęcia akcji w przypadku podwyższenia kapitału poprzez wniesienie wkładów pieniężnych nie tylko akcjonariuszom ale także posiadaczom obligacji zamiennych na akcje;
- 3) art. 158 ust. 1 LSA narusza art. 29 ust. 6 dyrektywy 77/91/EWG w związku z art. 29 ust. 1 przyznając prawo pierwszeństwa objęcia obligacji zamiennych na akcje nie tylko akcjonariuszom ale także posiadaczom obligacji zamiennych na akcje wcześniejszych emisji;

4) art. 293 ust. 2 LSA narusza art. 29 ust. 6 dyrektywy 77/91/EWG w związku z art. 29 ust. 4 nie przewidując możliwości postanowienia przez walne zgromadzenie akcjonariuszy o wyłączeniu prawa pierwszeństwa objęcia obligacji zamiennych na akcje.

(¹) Dz.U. L 26 z dnia 31.1.1977, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 30 maja 2006 r. w sprawie T-87/94 J. C. Blom przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 8 sierpnia 2006 r. przez J. C. Bloma

(Sprawa C-344/06 P)

(2006/C 261/23)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: J. C. Blom (przedstawiciele: Pijnacker Hordijk i S. C. H. Molin, advocaten)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 maja 2006 r. w sprawie T-87/94 w wersji sprostowanej postanowieniem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 maja 2006 r. (T-87/94 REC) i uwzględnienie żądań skarżącego lub, tytułem żądania ewentualnego, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
- Obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania w obu instancjach

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: Sąd uchybił swojemu obowiązkowi uzasadnienia nie uwzględniając w wyroku istotnych elementów argumentacji podniesionej przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji.

Zarzut drugi: Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że instytucje w sposób wyraźny i bezwarunkowy uznały odpowiedzialność Wspólnoty wobec producentów znajdujących się w jego sytuacji. Ponadto Sąd niesłusznie orzekł, że wnoszący odwołanie nie może wywodzić praw ze stanowisk zajętych przez instytucje w postępowaniu sądowym i pozasądowym już choćby z tego powodu, że nie przyjął oferty na podstawie rozporządzenia nr 2187/93 (¹).

Zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony ze względu na poważne naruszenie przez Sąd uzasadnionych oczekiwań, jakie instytucje wzbudziły u producentów SLOM 1983. Ponieważ dalsze wyjaśnianie okoliczności nie jest konieczne, Trybunał może sam rozstrzygnąć sprawę w postępowaniu odwoławczym. Tytułem żądania ewentualnego wnoszący odwołanie wnosi o skierowanie sprawy do Sądu.

Zarzut trzeci: Sąd zastosował nieprawidłową miarę przy ocenie związku przyczynowego pomiędzy szkodą, którą poniósł wnoszący odwołanie, a bezprawnym zachowaniem Wspólnoty.

Sąd naruszył zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań w ten sposób, że na podstawie przydzielenia wnoszącemu odwołanie ostatecznej ilości referencyjnej nie doszedł do wniosku, iż miał on zamiar — z zastrzeżeniem dowodu przeciwnego — ponownego podjęcia produkcji po wygaśnięciu jego zobowiązania do niewprowadzania do obrotu. Przyjęcie przez Sąd, że nie miał on takiego zamiaru, jest poza tym niewytłumaczalne, a każdym razie niewystarczająco uzasadnione i nieprawidłowo stosuje zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2187/93 z dnia 22 lipca 1993 r. przewidujące ofertę rekompensat dla niektórych producentów mleka i przetworów mlecznych, tymczasowo objętych ograniczeniami prowadzenia przez nich handlu (Dz.U. L 196, str. 6)

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 22 czerwca 2006 r. w sprawie T-150/05 Markku Sahlstedt i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich 22 czerwca 2006 r., wniesione w dniu 4 września 2006 r. przez Markku Sahlstedta, Juhę Kankkunena, Mikko Tannera, Toiniego Tannera, Liisę Tannera, Eevę Jokinena, Ailiego Oksanena, Olliego Tannera, Leenę Tannera, Ailę Puttonena, Risto Tannera, Toma Järvinena, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry oraz MTK:n säätiö

(Sprawa C-362/06 P)

(2006/C 261/24)

Język postępowania: fiński

Strony

Wnoszący odwołanie: Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry oraz MTK:n säätiö (przedstawiciel: K. Martinnen, asianajaja)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Finlandii